
VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2018)0268

ELi õiguse kohaldamise järelevalve 2016

Euroopa Parlamendi 14. juuni 2018. aasta resolutsioon ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta 2016. aastal (2017/2273(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikleid 1, 2 ja 3,
- võttes arvesse komisjoni Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve 33. aastaaruannet (2015) (COM(2016)0463),
- võttes arvesse komisjoni Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve 34. aastaaruannet (2016) (COM(2017)0370),
- võttes arvesse komisjoni aruannet „Katseprojekti „EU Pilot“ hindamise aruanne“ (COM(2010)0070),
- võttes arvesse komisjoni aruannet „Katseprojekti „EU Pilot“ teine hindamisaruanne“ (COM(2011)0930),
- võttes arvesse oma 6. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 2014. aasta aruande kohta¹,
- võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2016. aasta teatist „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“ (C(2016)8600),
- võttes arvesse komisjoni 20. märtsi 2002. aasta teatist, milles käsitletakse suhtlemist ühenduse õiguse rikkumiste kohta kaebuse esitanuga (COM(2002)0141),
- võttes arvesse komisjoni 2. aprilli 2012. aasta teatist „Liidu õiguse kohaldamise kohta kaebuse esitanuga suhtlemise ajakohastamine“ (COM(2012)0154),
- võttes arvesse komisjoni 11. märtsi 2014. aasta teatist „ELi uus õigusriigi tugevdamise raamistik“ (COM(2014)0158),
- võttes arvesse komisjoni 19. mai 2015. aasta teatist „Parem õigusloome paremate

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0385.

- tulemuste saavutamiseks – ELi tegevuskava“ (COM(2015)0215),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet¹,
  - võttes arvesse nõukogu 28. mai 2001. aasta otsust 2001/470/EÜ, millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk²,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel 13. aprillil 2016. aastal sõlmitud institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet³,
  - võttes arvesse oma 10. septembri 2015. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta⁴,
  - võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta⁵,
  - võttes arvesse oma 9. juuni 2016. aasta resolutsiooni avatud, tõhusa ja sõltumatu halduse kohta⁶ ja oma 15. jaanuari 2013. aasta resolutsiooni soovitustega Euroopa Komisjonile Euroopa Liidu haldusmenetlusõiguse kohta⁷,
  - võttes arvesse komisjoni 27. mai 2016. aasta teatist „ELi keskkonnaalaste poliitikameetmete tulemuslikkuse tagamine keskkonnapoliitika rakendamise regulaarse läbivaatamise kaudu“ (COM(2016)0316) ja 3. veebruari 2017. aasta teatist „ELi keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamine. Ühised probleemid ja ühised jõupingutused paremate tulemuste saavutamiseks“ (COM(2017)0063),
  - võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ja artikli 132 lõiget 2,
  - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, põhiseaduskomisjoni, naiste õiguste ja soolise võrdsuse komisjoni ning petitsioonikomisjoni arvamusi (A8-0197/2018),
- A. arvestades, et ELi lepingu artiklis 17 on sätestatud komisjoni roll aluslepingute täitmise järelevalvajana;
- B. arvestades, et ELi lepingu artiklis 2 sätestatakse, et liit rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine, ning arvestades, et ELi õiguse nõuetekohane rakendamine on seepärast tähtis aluslepingutes ja teistes õigusaktides sõnastatud ELi poliitikaeesmärkide saavutamiseks; arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 8 tehakse liidule ülesandeks kaotada meeste

---

¹ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

² EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

³ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁴ ELT C 316, 22.9.2017, lk 246.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0409.

⁶ ELT C 86, 6.3.2018, lk 126.

⁷ ELT C 440, 30.12.2015, lk 17.

ja naiste ebavõrdsus ning edendada võrdõiguslikkust kõigi oma meetmete puhul;

- C. arvestades, et ELi lepingu artikli 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 kohaselt on naiste ja meeste võrdõiguslikkus üks põhiväärtusi, millel EL rajaneb, ning arvestades, et kogu oma tegevuses püüab liit võidelda diskrimineerimise kõigi vormide vastu, kaotada ebavõrdsuse ning edendada võrdseid võimalusi ja võrdselt kohtlemist;
- D. arvestades, et ELi lepingu artikli 3 kohaselt on liidu eesmärgid muu hulgas edendada rahu, oma väärtusi ja kodanike hüvangut ning tegutseda Euroopa säästva arengu nimel, mis põhineb tasakaalustatud majandusarengul, hindade stabiilsusel ja kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ning sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnakaitsel ja keskkonna kvaliteedi parandamisel, sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastasel võitlusel, sotsiaalse õigluse ja kaitse edendamisel, naiste ja meeste võrdõiguslikkusel, põlvkondade solidaarsusel ning lapse õiguste kaitset;
- E. arvestades, et Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab liikmesriik andma komisjonile selget ja täpset teavet selle kohta, kuidas ELi direktiivid võetakse üle siseriiklikku õigusesse; arvestades, et 28. septembril 2011. aastal komisjoni ja liikmesriikide vahel sõlmitud ühise poliitilise deklaratsiooni¹ ning 27. oktoobril 2011. aastal Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel sõlmitud ühise poliitilise deklaratsiooni² kohaselt võib liikmesriikidelt, kui nad teavitavad komisjoni oma ülevõtmismeetmest, nõuda samuti selgitavate dokumentide esitamist selle kohta, kuidas nad on direktiive siseriiklikku õigusesse üle võtnud;
- F. arvestades, et ELi lepingu artikli 4 lõike 3, ELi toimimise lepingu artikli 288 lõike 3 ja artikli 291 lõike 1 kohaselt on liikmesriikidel esmane vastutus ELi õigusaktide nõuetekohase ja kindlaksmääratud aja jooksul ülevõtmise, kohaldamise ja rakendamise eest, samuti piisavate õiguskaitsevahendite rakendamise eest, et tagada ELi õigusega hõlmatud valdkondades tulemuslik õiguskaitse;
- G. arvestades, et ELi õiguse nõuetekohane kohaldamine tagab selle, et liidu poliitikast on kasu kõigile Euroopa kodanikele ja ettevõtjatele luuakse võrdsed tingimused;
- H. arvestades, et pärast 2016. aasta detsembris teatise „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“ vastuvõtmist otsustas komisjon keskenduda juhtumitele, kui liikmesriigid jätavad ülevõtmismeetmetest teatamata, kui nende meetmetega võetakse direktiivid valesi üle või kui liikmesriigid ei täida Euroopa Liidu Kohtu otsust (ELi toimimise lepingu artikli 260 lõige 2), kahjustavad tõsiselt ELi finantshuve või riivavad ELi ainupädevust;
- I. arvestades, et ELi lepingu artikli 6 lõike 1 kohaselt on Euroopa Liidu põhiõiguste hartal aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud ning see on ette nähtud liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele ning liikmesriikidele liidu õiguse kohaldamise korral (harta artikli 51 lõige 1);
- J. arvestades, et EU Piloti menetluste eesmärk on soodustada tihedamat ja sidusamat

---

¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

² ELT C 369, 17.12.2011, lk 15.

koostööd komisjoni ja liikmesriikide vahel, et kõrvaldada ELi õiguse rikkumised varajases etapis kahepoolse dialoogi abil ja seeläbi võimaluse korral vältida vajadust kasutada ametlikke rikkumismenetlusi;

- K. arvestades, et vastuseks praegusele demokraatia defitsiidile ja viidates oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsioonile soovitud komisjonile ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta on tarvis luua uus mehhanism, millega nähakse ette ühtne ja sidus raamistik, mille vundamendiks on olemasolevad vahendid ja mehhanismid ning mida tuleks kohaldada ühetaoliselt kõigis ELi institutsioonides ja kõigis liikmesriikides;
- L. arvestades samas, et komisjoni vastu võetud uue poliitika kohaselt, mille eesmärk on tagada vastavus ELi õigusele, ei ole EU Piloti eesmärk pikendada rikkumismenetlust, mis iseenesest on vahend liikmesriigiga probleemide lahendamise dialoogi alustamiseks;
- M. arvestades, et eesmärgiga tagada strateegilisem ja tulemuslikum lähenemisviis ELi õigusnormide täitmise tagamisele rikkumiste käsitlemisel otsustas komisjon, nagu on märgitud teatises „Parema kohaldamisega paremad tulemused“, algatada rikkumismenetlused ilma EU Piloti mehhanismi kasutamata, kui just ei leita, et konkreetsel juhtumil oleks EU Pilotist kasu;
- N. arvestades, et 2016. aastal sai komisjon 3 783 uut kaebust võimalike ELi õiguse rikkumiste kohta, kusjuures liikmesriikidest esitati kõige rohkem kaebusi Itaalia (753), Hispaania (424) ja Prantsusmaa (325) vastu;
- O. arvestades, et vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 258 esimesele ja teisele lõigule esitab komisjon liikmesriigile põhjendatud arvamuse, kui ta on arvamusel, et liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, ning komisjon võib anda asja Euroopa Liidu Kohtusse, kui asjaomane riik ei järgi seda arvamust komisjoni seatud tähtaja jooksul;
- P. arvestades, et 2016. aastal algatas komisjon 847 uut rikkumismenetlust direktiivide hilinenud ülevõtmise tõttu;
- Q. arvestades, et 2016. aastal oli ikka veel pooleli 95 rikkumismenetlust, mille kohta Euroopa Liidu Kohus tegi otsuse, et asjaomased liikmesriigid olid oma kohustuse täitmata jätnud;
- R. arvestades, et oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsioonis ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta palus parlament komisjonil esitada ELi toimimise lepingu artikli 295 alusel 2017. aasta septembriks ettepaneku sõlmida demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja põhiõigusi käsitlev liidu pakt („ELi pakt“) institutsioonidevahelise kokkuleppe vormis, millega kehtestatakse liidu institutsioonide ja liikmesriikide koostööd hõlbustav kord ELi lepingu artikli 7 raames;
- S. arvestades, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppes nähakse ette kõiki ametliku teatamise kirjal põhinevaid rikkumismenetlusi käsitleva teabe jagamine, kuid see ei hõlma mitteametlikku menetlust EU Pilot, mis eelneb ametliku rikkumismenetluse algatamisele;

- T. arvestades, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 määratletakse õigus heale haldusele kui igaihe õigus sellele, et liidu institutsioonid käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul, ning ELi toimimise lepingu artiklis 298 sätestatakse, et liidu institutsioone, organeid ja asutusi abistab nende ülesannete täitmisel avatud, tõhus ja sõltumatu Euroopa halduskorraldus;
- U. arvestades, et komisjon väidab oma 3. veebruari 2017. aasta teatises ELi keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamise kohta, et peab liikmesriikidega struktureeritud ja ulatuslikku dialoogi ELi keskkonnaalaste õigusaktide rakendamise kohta ning on valmis toetama liikmesriikide jõupingutusi uue sihtotstarbelise raamistiku abil, ilma et see piiraks ELi aluslepingutest tulenevaid täidesaatvaid volitusi;
- V. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklid 157 ja 19 võimaldavad võidelda õigusaktide abil kõigi diskrimineerimise vormide, kaasa arvatud soo alusel diskrimineerimise vastu;
- W. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid on võtnud Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile lisatud deklaratsiooniga nr 19 kohustuse „tõkestada igasugust perevägivalda [...], et hoida ära selliseid kuritegusid, karistada nende toimepanemise eest ning toetada ja kaitsta nende ohvreid“;
- X. arvestades, et ELi õigusaktid inimkaubandusevastaseks ning eriti naiste ja lastega kauplemise vastaseks võitluseks on võetud vastu ELi toimimise lepingu artiklite 79 ja 83 alusel; arvestades, et õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi raames rahastatakse muu hulgas naistevastase vägivalda kaotamist toetavaid meetmeid;
- Y. arvestades, et mitmeid ELi direktiive, sh just soolist võrdõiguslikkust käsitlevaid direktiive ei kohaldata mitmes liikmesriigis nõuetekohaselt, mis jätab eri soost inimesed kaitseta diskrimineerimise eest töö saamisel ning kaupadele ja teenustele juurdepääsul;
- Z. arvestades, et sooline diskrimineerimine ristub teiste diskrimineerimise vormidega, sealhulgas diskrimineerimisega rassi ja etnilise päritolu, usutunnistuse, puude, tervise, sooidentiteedi, seksuaalse sättumuse, vanuse ja/või sotsiaal-majanduslike olude alusel;
- AA. arvestades, et 33 % ELi naistest on kogenud füüsilist ja/või seksuaalset vägivalda ning 55 % naistest on seksuaalselt ahistatud, sealhulgas 32 % töökohal; arvestades, et naised on eriti kaitsetud seksuaalse, füüsilise ja internetivägivalda, küberkiusamise ja jälitamise ees; arvestades, et enam kui poolte mõrvatud naiste puhul on tapjaks naise partner või sugulane; arvestades, et naistevastane vägivald on üks kõige enam levinud inimõiguste rikkumisi maailmas, mis ei sõltu ohvri vanusest, rahvusest, usutunnistusest, haridusest, varalisest ega ühiskondlikust seisundist, ning see on oluline takistus naiste ja meeste võrdõiguslikkuse saavutamisel; arvestades, et naiste tapmine kui nähtus ei näita liikmesriikides kahanemise märke;
- AB. arvestades, et LGBT-inimesi käsitlevast ELi uuringust selgus, et lesbilisi, biseksuaalseid ja transsoolisi naisi ähvardab väga suur oht sattuda oma seksuaalse sättumuse või sooidentiteedi tõttu diskrimineerimise ohvriks; arvestades, et 23 % lesbidest ja 35 % transsoolistest inimestest on viimase viie aasta jooksul vähemalt üks kord kodus või mujal (tänaval, ühistranspordis, töökohal jne) füüsiliselt/seksuaalselt

rünnatud või vägivaldliga ähvardatud;

- AC. arvestades, et on ilmnenu, et ELi soolise võrdõiguslikkuse õigusaktide kohaldamine ja jõustamine liikmesriikides toob kaasa eriprobleeme, mis on seotud asjakohaste direktiivide ülevõtmise ja kohaldamisega, näiteks märkimisväärsed puudujäägid õigusaktides ja nende ebajärjepidev kohaldamine liikmesriikide kohtutes;
- AD. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse asutused ja mehhanismid on liikmesriikide valitsemisstruktuurides tihti alatähtsustatud, kuna need on jagatud eri poliitikavaldkondade vahel, takistuseks on keerukad mandaadid, samuti on puudu asjakohastest töötajatest, väljaõppest, andmetest ja piisavatest vahenditest ning toetus poliitilistelt juhtidelt on ebapiisav;
- AE. arvestades, et Euroopa diskrimineerimisvastaste õigusaktide võrdleva analüüsi kohaselt, mille 2017. aastal avaldas soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise õiguseksperdid Euroopa võrgustik, on enamikus riikides jätkuvalt probleeme märkamise ja teadlikkusega, kuna sageli ei teavitata inimesi nende õigusest kaitsele diskrimineerimise vastu ega kaitsemehhanismide olemasolust; arvestades, et seoses ELi diskrimineerimisvastaste direktiivide jõustamisega on kõnealuse analüüsi kohaselt ilmnenu lisaprobleeme, nagu organisatsioonide ja ühingute puuduv (või liialt piiratud) õiguslik staatus diskrimineerimisohvrite nimel menetluse algatamiseks või nende toetamiseks, tõendamiskohustuse ülekandumise piiratud kohaldamine ning mitmed takistused õiguskaitsele juurdepääsul, mis ei võimalda kodanikel oma diskrimineerimisvastaste õigusaktide sätetest tulenevaid õigusi reaalselt ja täiel määral teostada ja kaitsta;
- AF. arvestades, et Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) 2017. aasta soolise võrdõiguslikkuse indeks näitab vaid vähest paranemist ja sellest selgub, et ELil on soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseni käia veel pikk tee, sest praegu on kogutud 66,2 punkti 100-st, s.o ainult neli punkti rohkem kui kümme aastat tagasi;
- AG. arvestades, et otsustamisvaldkonnas näitasid eelnimetatud soolise võrdõiguslikkuse andmed viimase kümnendi jooksul pea kümnepunktilist paranemist, jõudes 48,5 punktini, kuid selle valdkonna punktisumma on ikka veel kõige väiksem; arvestades, et see ebasoodne arv peegeldab eelkõige naiste ja meeste ebavõrdset esindatust poliitikas ning osutab demokraatia defitsiidile ELi valitsemises;
- AH. arvestades, et Eurofoundi soolist tööhõivelõhet käsitleva aruande hinnangul läheb see lõhe ELile maksma ligikaudu 370 miljardit eurot aastas, s.o 2,8 % ELi SKPst;
- AI. arvestades, et Eurofoundi töötingimuste uuringu andmetel näitab tasustatud ja tasustamata tööaja koondnäitaja, et kui tasustatud ja tasustamata töötunnid kokku liita, töötavad naised kauem;
- AJ. arvestades, et hoolimata ELi võetud kohustusest edendada otsuste tegemisel soolist võrdõiguslikkust, on ELi ametite haldusnõukogude koosseisus soolise tasakaaluga suuri probleeme ja neis püsib jätkuvalt sooline segregatsioon;
- AK. arvestades, et vaesuse feminiseerumine on ELis tõsiasi, ning arvestades, et ELi võrdsuse ja soolise võrdõiguslikkuse õigusaktide nõuetekohase ja täieliku rakendamise ja järgimisega peaksid kaasnema poliitikameetmed, mille eesmärk on võidelda naiste

väga kõrge töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse määraga; arvestades, et võrdõiguslikkuse poliitikameetmete puudumine ning soo ja võrdõiguslikkusega seotud õigusaktide puudulik rakendamine seab naised veelgi enam ohtu ning suurendab nende vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse riski, tõrjudes neid tööturult välja;

- AL. arvestades, et kehtivate õigusaktide nõuetekohane rakendamine on naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamiseks väga oluline; arvestades, et kuigi uuesti sõnastatud direktiiviga 2006/54/EÜ keelatakse selgelt nii otsene kui ka kaudne diskrimineerimine, ja hoolimata sellest, et naistel on üldiselt kõrge haridustase, oli sooline palgalõhe 2015. aastal ikka veel 16,3 %;
- AM. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse põhimõttel peab olema oluline osa kehtivate ELi õigusaktide kohaldamise järelevalves;
- AN. arvestades, et andmete kogumine, võimaluse korral sugupoolte lõikes, on väga oluline selleks, et hinnata seniseid saavutusi ELi õiguse rakendamisel;
1. tunnustab komisjoni otsust¹ rikkumistele viivitamata reageerida ja toetab komisjoni püüdlusi lahendada rakendamisega seotud probleeme mitteametlikult; kutsub komisjoni üles täiustama probleemilahendussüsteemi EU Pilot;
  2. väljendab muret rikkumismenetluste koguarvu suurenemise pärast 2016. aastal, mis näitab rikkumisjuhtumite arvu suurenemist viimase viie aasta suurimaks;
  3. kiidab heaks komisjoni 2016. aasta aruande ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta ja nendib, et selle aruande kohaselt algatati 2016. aastal liikmesriikide vastu kõige rohkem ülevõtmisega seotud rikkumismenetlusi keskkonna, õigus- ja tarbijaküsimuste, maksustamise ja siseturu valdkonnas;
  4. tuletab meelde, et õigus pöörduda petitiooniga Euroopa Parlamendi poole on üks Euroopa kodakondsuse alussambaid, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 20 ja 227 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 44, ning on vastavalt hiljutistele uuringutele kodanike jaoks tähtsusest teisel kohal; rõhutab, et petitioonid on tähtis vahend, mille kaudu kodanikud ja residendid saavad tunda end kaasatuna liidu tegevusse ja väljendada oma muret ELi õiguse ebaõige kohaldamise või rikkumise ning võimalike seaduselünkade pärast, juhtides samal ajal neile puudustele tähelepanu lootuses leida tõstatatud probleemidele õigeaegne ja tõhus lahendus; jagab komisjoni seisukohta, et kehtivate ELi õigusaktide tulemuslikuks järgimiseks tehtud töö on sama oluline kui uute õigusaktide väljatöötamiseks tehtud töö; palub komisjonil parandada sellega seoses petitioonide käsitlemist ning vastata neile õigeaegselt ja põhjalikult;
  5. juhib tähelepanu uuringule „Monitoring the implementation of EU law: tools and challenges“ (ELi õiguse rakendamise jälgimise vahendid ja probleemid), mille Euroopa Parlamendi petitioonikomisjon tellis poliitikaosakonnalt C, ning kiidab heaks Euroopa Parlamendile esitatud konkreetsed soovitused meetmete võtmiseks; juhib tähelepanu poliitikaosakonnalt C tellitud ja hiljuti avaldatud uuringule „Effective Access to Justice“ (Toimiv juurdepääs õiguskaitsele), milleks andsid alust mitme petitiooni käsitlemisel esitatud väited; toetab komisjoni ettepanekut soodustada

---

¹ ELT C 18, 19.1.2017, lk 10.

liikmesriikidele ELi õiguse valdkonnas antavat õiguslast koolitust, et tagada tehtavate otsuste järjepidevus ja seeläbi õiguste ühetaoline järgimine kõikjal liidus;

6. tunnustab komisjoni 2016. aasta aruande suuremat läbipaistvust ja põhjalikumaid statistilisi andmeid võrreldes varasemate aruannetega; peab aga kahetsusväärseks, et aruandes puudub täpne teave nende petitsioonide arvu kohta, mille põhjal algatati EU Piloti menetlused või rikkumismenetlused, ja palub komisjonil sellekohane teave esitada; märgib kahetsusega, et ei Euroopa Parlamenti ega petitsiooni esitajaid ei ole neisse menetlustesse kaasatud; kordab oma üleskutset komisjonile: jagada Euroopa Parlamendiga teavet kõigi algatatud EU Piloti menetluste ja rikkumismenetluste kohta, et parandada läbipaistvust, kiirendada vaidluste lahendamist petitsioonikomisjoni kaudu, suurendada usaldust ELi projekti vastu ning lõppkokkuvõttes tugevdada EU Piloti menetluse õiguspärasust, eriti rikkumismenetluste korral; palub komisjonil esitada süstemaatiliselt teavet oma otsuste ja volinike kolleegiumi võetud mitmesuguste meetmete kohta ning avalikustada pakettkohtumiste päevakorra ja peamised tulemused; tunnustab Euroopa Liidu Kohtu 2017. aasta mais kohtuasjades C-39/05, C-52/05 P ja C-562/14 P langetatud otsust, mille kohaselt EU Piloti menetlusega seotud dokumente ei tohiks üldsusele teatavaks teha, kui on oht, et avalikustamine võib mõjutada rikkumismenetluse laadi, muuta selle käiku või kahjustada selle eesmärke; palub komisjonil avalikustada liikmesriikidega vahetatud dokumendid, kui ohtu enam ei ole – konkreetsemalt pärast EU Piloti menetluste lõpetamist; toetab sellega seoses Euroopa Ombudsmani soovitusi EU Piloti rikkumiselsete juhtumite õigeaegsuse ja läbipaistvuse kohta; rõhutab, kui oluline on hoida kõiki asjaomaseid osalejaid kursis ja muuta EU Piloti protsessid läbipaistvamaks; peab kahetsusväärseks komisjoni vähest pühendumist küsimustele, mida Euroopa Parlamendi liikmed on tõstatanud EU Piloti menetluste raames, ning palub komisjonil teavitada petitsioonikomisjoni kõikidest uutest olulistest sammudest uurimismenetlustes ja jätkuvas dialoogis liikmesriikidega, kui need on seotud petitsioonidega, mille käsitlemine on pooleli; kordab üleskutset komisjonile: komisjon lisagu oma aastaaruandesse andmed ELi määruste ja direktiivide rakendamise määra kohta;
7. on seisukohal, et rikkumismenetluste suur arv näitab, et ELi õigusaktide õigeaegse ja nõuetekohase rakendamise tagamine liikmesriikides on endiselt tõsine probleem ja prioriteet, pidades silmas komisjoni 2016. aastal heakskiidetud uut, strateegilisemat ja tulemuslikumat lähenemisviisi õigusaktide järgimisele; on seisukohal, et osa neist rikkumistest võib olla tingitud avaliku halduse jaoks ette nähtud vahendite puudusest mõnes liikmesriigis;
8. rõhutab, et uute kaebuste arv on suurim alates 2011. aastast, kasv oli nimetatud aastal 67,5 %, kusjuures laekus rekordiline arv uusi kaebusi – 3 783 – ja kaebuste lahendamise määr vähenes, peale selle jäi 2016. aastal pooleli 1 657 rikkumisjuhtumi menetlemine, 2016. aastal avati aga 986 rikkumismenetlust, millest 847 puudutas õigusaktide hilinenud ülevõtmist; peab murettekitavaks, et 95 rikkumisjuhtumi menetlemine on pärast Euroopa Liidu Kohtu otsust ikka veel pooleli, kuna komisjon on seisukohal, et asjaomased liikmesriigid ei ole veel täitnud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 kohaseid kohtuotsuseid, ning et üldiselt puudutab see kõige enam tööhõive ja õigus- ja tarbijaküsimusi ning nende järel siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEde, maksunduse ja tolli ning keskkonnaga seonduvat;
9. väljendab rahulolu seoses sellega, et 2016. aastal avatud EL Piloti uute menetluste arv

vähenes (790 menetlust, 2014. aastal 881 menetlust) ning osutus kõige väiksemaks alates 2011. aastast, kuigi komisjon ei rakenda küll EL Piloti menetlusi direktiivide hilinenud ülevõtmise korral; tõdeb aga, et lahendatud juhtumite määr 2015. aastaga võrreldes veidi langes (75 %-lt 72 %-le); palub komisjonil täpsustada oma prioriteetide seadmist õigusnormide täitmise tagamise poliitikas, mille kohta komisjon on märkinud, et täitmise tagamise meetmed suunatakse sisuliste tulemuste saavutamisele, ja palub täpsustada poliitilisi prioriteete selliste juhtumite menetlemisel, mille puhul ilmnevad süsteemsed puudujäägid konkreetse liikmesriigi õigussüsteemis;

10. märgib, et komisjoni võetud kohustus strateegilisemalt suhtuda ELi õiguse täitmise tagamisse tõi hiljuti kaasa poliitilistel põhjustel rikkumismenetluste lõpetamise; palub seetõttu komisjonil edaspidistes seirearuannetes oma selliste otsuste tagamaid selgitada;
11. rõhutab, et enamik EU Piloti menetlusi, mis viisid ametlike rikkumismenetlusteni, puudutasid peamiselt keskkonna, siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEd, energeetika ning maksunduse ja tolli küsimustega seotud poliitikavaldkondi; märgib lisaks, et kõige rohkem rikkumismenetluste kaudu käsitletud EU Piloti menetlusi oli Ungaril, Saksamaal, Hispaanial ja Poolal;
12. tõdeb, et esmane vastutus ELi õiguse nõuetekohase rakendamise ja kohaldamise eest lasub liikmesriikidel, kuid juhib tähelepanu asjaolule, et see ei vabasta ELi institutsioone kohustusest järgida ELi teisese õiguse loomisel ELi esmast õigust, eriti seoses õigusriigi põhimõttega ja põhiõiguste hartaga hõlmatud põhiõigustega;
13. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi õiguse nõuetekohane rakendamine ja kohaldamine on oluline selleks, et ELi poliitikaga panustataks aluslepingutes sätestatud naiste ja meeste võrdoiguslikkuse põhimõtte järgimisse ning ELi ja liikmesriikide tasandi avaliku sektori asutuste vahelise usalduse ning institutsioonide ja kodanike vahelise usalduse edendamisse ja suurendamisse, ning tuletab ka meelde, et hea koostöö ja ELi õiguse tõhusa rakendamise alus on usaldus ja õiguskindlus;
14. peab murettekitavaks, et mõnes liikmesriigis on endiselt olulisi puudujääke ELi keskkonnaõiguse rakendamisel ja selle täitmise tagamisel, iseäranis jäätmeäitluse, reoveepuhastite ning õhukvaliteedi piirnormidest kinnipidamise osas;
15. rõhutab, et sotsiaalpartneritel, kodanikuühiskonna organisatsioonidel, Euroopa kodanikel ja teistel sidusrühmadel on oluline roll ELi õiguse ülevõtmise ja rakendamise puudujääkide jälgimisel ja nendest teatamisel; tunnustab seetõttu kodanike suuremat reageerimisvalmidust ELi õigusaktide rakendamise suhtes, sealhulgas eriti era- ja avaliku sektori rikkumistest teatajate olulist rolli; toonitab, et ELi kodanikel peab olema õigus esimestena ning selgelt, kergesti kättesaadavalt, läbipaistvalt ja õigeaegselt teada saada, kas ja millised riigi õigusaktid on ELi õigusaktide ülevõtmiseks vastu võetud ning millised riigiasutused vastutavad nende nõuetekohase rakendamise eest;
16. märgib, et komisjon peab tähtsaks ELi õiguse õigeaegset ja korrapärasest ülevõtmist liikmesriikide õigusaktidesse ning selgeid sisemisi raamtingimusi, mis nõuaksid liikmesriikidelt selle eesmärgi prioriseerimist, et vältida ELi õiguse rikkumisi, ning ühtlasi tagaksid üksikisikutele ja ettevõtetele õiguse tulemuslikust ja tõhusast

rakendamisest tulenevad eelised;

17. juhib aga tähelepanu sellele, et ebarealistlikest õigusaktide rakendamise tähtaegadest võib liikmesriikidel olla võimatu kinni pidada, mis võib tähendada, et vaikimisi ollakse nõus rakendamise hilinemisega; nõuab, et ELi institutsioonid lepiksid kokku realistlikuma määruste ja direktiivide rakendamise ajakava, võttes kohaselt arvesse kontrollimiseks ja konsulteerimiseks vajaminevat aega; on arvamusel, et komisjon peaks aruanded, kokkuvõtted ja seadusandlikud muudatused esitama kaasseadusandjate poolt kokkulepitud aegadel ja kohaldatavate õigusnormide kohaselt;
18. märgib, et 2016. aastal tuli üle võtta 70 direktiivi (2015. aastal 56 direktiivi); peab murettekitavaks ülevõtmise hilinemisega seotud uute rikkumiste arvu järsku suurenemist – 543-lt 847-le; peab kahetsusväärseks, et 2016. aasta lõpus oli veel pooleli 868 hilinenud ülevõtmisega seotud rikkumismenetlust – võrreldes 2015. aasta lõpus pooleli olnud 518 menetlusega tähendas see 67,5 %-list kasvu;
19. on mures, et liikmesriigid ei täitnud 2016. aastal kõiki võetud kohustusi – ei esitanud selgitavaid dokumente koos meetmetega, millega direktiiv oli liikmesriigi õigusaktidesse üle võetud; on seisukohal, et paljude esitatud selgitavate dokumentide ebäühtlast kvaliteeti arvesse võttes peaks komisjon liikmesriike nende dokumentide ettevalmistamisel ja vastavustabelite koostamisel rohkem abistama;
20. rõhutab, et suutmatus tagada selliste kehtivate ELi õigusaktide õigeaegne ja veatu ülevõtmine, mis käsitlevad meeste ja naiste võrdseid võimalusi ja võrdset kohtlemist hariduse ja töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, võrdse töö eest võrdse tasu maksmist ning naiste ja meeste võrdset kohtlemist seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega, samuti selliste kehtivate õigusnormide ülevõtmine, mille eesmärk on parandada töö- ja eraelu tasakaalu ning kaotada kõik naiste- ja tütarlastevastase vägivalla vormid, jätab lõppkokkuvõttes kodanikud ja ettevõtjad ilma eelistest, millele neil on ELi õigusaktide kohaselt õigus;
21. toonitab, et EL on loodud õigusriigil ja inimõiguste austamisel rajaneva liiduna (ELi lepingu artikkel 2); märgib, et ELi õigusakte rakendades peavad liikmesriigid täiel määral järgima aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas nimetatud põhiõigusi; kordab, et äärmiselt tähtis on hoolikas järelevalve liikmesriikide ja ELi institutsioonide tegevuse ja tegematajätmistele üle;
22. kordab, et on mures Euroopa Parlamendile esitatud petitioonide ja komisjonile esitatud arvukate kaebuste pärast, mis puudutavad eeldatavalt komisjoni poolt lahendatud probleeme;
23. toonitab, kui oluline on esmaseid ja teiseseid õigusakte ja pehmet õigust hõlmava ELi õiguskorra terviklikkuse kaitse; sel põhjusel nõuab, et õigeaegselt võetaks vastu seadusandlikud ja muud algatused, mis on vajalikud selleks, et muuta Euroopa sotsiaalõiguste sammas kodanike jaoks tegelikult toimivaks; palub komisjonil olla maksimaalselt läbipaistev ja järjekindel ELi õigusaktide asjakohast rakendamist (mh seoses keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamisega) käsitleva uue raamistiku loomise pingutustes; palub komisjonil kaaluda niisuguse raamistiku loomist, mis hõlmaks spetsiaalselt õiglast ja tasakaalustatud arengut, tööhõivet, sotsiaalküsimusi ja kaasatuse küsimusi seoses Euroopa sotsiaalõiguste sambaga;

24. kordab komisjonile oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsioonis avaldatud üleskutset, et komisjon esitaks ettepaneku demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja põhiõigusi käsitleva liidu pakti sõlmimiseks, sidudes asjaomased iga-aastased temaatilised aruanded mõjusalt ühte olemasolevate järelevalvemehhanismide ning perioodilise hindamise vahendite kaudu saadud tulemustega, mis tuleb esitada õigeaegselt; tuletab meelde, et komisjoni kui aluslepingute täitmise järelevalvaja kohus on täies vastavuses Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 298 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47 sätestatud hea ja tõhusa halduse põhimõtetega jälgida ja hinnata liidu õiguse nõuetekohast rakendamist ning aluslepingutes sätestatud põhimõtete ja eesmärkide järgimist liikmesriikides ning kõigis liidu institutsioonides ja asutustes, samuti aktiivselt abistada liikmesriike teatavate direktiivide ja määruste ülevõtmisel ja rakendamisel, mis on samuti komisjoni kohus; soovib seetõttu seda ülesannet arvesse võtta eespool nimetatud demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste poliitikatsükli alates 2018. aastast, kusjuures tuleb õigeaegselt esitada asjaomased iga-aastased temaatilised aruanded koos olemasolevate järelevalvemehhanismide ning perioodilise hindamise vahendite kaudu saadud tulemustega;
25. tuletab meelde, et parlament on korduvalt palunud komisjonil ennetavamalt jälgida, juhtida ja toetada keskkonnaalaste õigusaktide ja poliitika rakendamist;
26. peab tervitatavaks komisjoni valmidust aktiivselt abistada liikmesriike õigusaktide ülevõtmisel ja rakendamisel, koostades teatavate direktiivide ja määruste jaoks rakenduskavad;
27. on seisukohal, et kuna Euroopa Parlament on institutsioonidevahelise kokkuleppe järgi kaasvastutav ELi õiguse rakendamise ja järgimise tagamise eest ning parlamendil on vastavalt ELi lepingu artiklile 14 poliitiline kontroll komisjoni üle, tuleks parlamenti automaatselt teavitada kõigist algatatud EU Piloti menetlustest ja rikkumismenetlustest ning tagada parlamendile piisav juurdepääs nende kahe menetlusega seotud dokumentidele, eriti kui need on seotud petitsioonidega, järgides samas juhtumite edukaks käsitlemiseks vajalikke konfidentsiaalsussätteid;
28. teeb ettepaneku, et liikmesriikide esindajad viibiksid rohkem petitsioonikomisjonis petitsioonide arutelude juures;
29. märgib, et ELi õiguse kohaldamise tase liikmesriikides ei ole rahuldav, mida näitab komisjonile saadetud kaebuste suur arv ja Euroopa Parlamendile edastatud arvukad petitsioonid; tunnustab komisjoni 2016. aasta detsembri teatises esitatud algatust suurendada ennetavate vahendite kasutamist, nagu pakettkohtumised, rakendussuunised, eksperdirühmad ja spetsialiseerunud võrgustikud, sh SOLVIT, ja liikmesriikide suutlikkust jõustada ELi õigust; kutsub komisjoni üles kasutama ELi toimimise lepingu artikli 197 sätteid, et rakendada seda uuendatud õigusaktide järgimise tagamise poliitikat täielikus koostöös liikmesriikide ja Euroopa institutsioonidega; palub komisjonil parandada petitsioonide käsitlemist ning vastata neile õigeaegselt ja põhjalikult;
30. märgib, et 95 rikkumisjuhtumi käsitlemine on ikka veel pooleli ning kuigi Euroopa Liidu Kohus on teinud otsuse liikmesriikide suutmatuse kohta vastata nõuetele, on komisjon vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 260 andnud Euroopa Liidu Kohtusse vaid kolm juhtumit; on arvamusel, et kõige olulisem on tagada kohtuotsuste täielik ja õigeaegne täitmine ja vajadusel rakendada ELi toimimise lepingu artikli 279

sätteid, et ennetada ELi õiguse ja Euroopa Liidu Kohtu volituste õõnestamist; palub komisjonil selle probleemiga tegeleda ja Euroopa Parlamendile edusammude kohta regulaarselt aru anda;

31. toonitab, et ELi aluslepingud ja ELi põhiõiguste harta on kõigi ELi institutsioonide jaoks siduvad¹;
32. soovitab, et kõik parlamentidevahelised arutelud demokraatia, õigusriigi ja põhiõiguste küsimuste toimuksid kodanikuühiskonna ja kodanike osalusel, nt parlamendile saadetud petitsioonide ja Euroopa kodanikualgatuse kaudu;
33. rõhutab, et ELi institutsioonide ja liikmesriikide vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumeid ei loeta vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 288 ELi õigusaktideks;
34. rõhutab, et ELi õigusaktide väljatöötamisel ja rakendamisel ELi institutsioonide poolt on väga oluline tõhusus, läbipaistvus ja vastutus; rõhutab eelkõige demokraatliku vastutuse põhimõtet ja Euroopa Parlamendi rolli selle tagamisel ning ELi kodanike õigust õiguskaitsele ja heale haldusele, nagu on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47; juhib tähelepanu sellele, et nende õiguste ja põhimõtete kohaselt tuleb kodanikele tagada asjakohane ja lihtne juurdepääs neid puudutavate õigusaktide eelnõudele; tuletab meelde, et need õigused ja põhimõtted peaksid olema väga tähtsad ka liikmesriikidele, kui nad esitavad eelnõusid ELi õigusaktide rakendamiseks;
35. palub komisjonil suurendada võimaluse ja vajaduse korral ELi rahalisi vahendeid, nagu Euroopa Sotsiaalfond, mis on ette nähtud riigiasutuste ja sidusrühmade institutsionaalse suutlikkuse parandamise ja avaliku halduse tõhustamise jaoks, et soodustada sotsiaalset heaolu ja majandusarengut ning muuta kasutoovad õigusaktid tõhusamaks; kutsub komisjoni üles ELi toimimise lepingu artiklit 197 täiel määral kasutama, et aidata suurendada liikmesriikide suutlikkust rakendada ja jõustada ELi õigust;
36. kutsub komisjoni üles töötama välja vahendeid, millega aidata liikmesriikidel tunnistada ülevõtmisega seotud probleeme, tegeleda nendega rikkumismenetluse varajases etapis ja leida ühiseid lahendusi;
37. tuletab meelde, et kõige tõsisemaid rikkumismenetlusi põhjustavad direktiivide alusel vastu võetud õigusaktid; tuletab meelde, et määrused on kõikides liikmesriikides vahetult ja kohustuslikult kohaldatavad; palub seetõttu komisjonil seadusandlike ettepanekute esitamist kaaludes kasutada määrusi nii palju kui võimalik; on seisukohal, et selline lähenemisviis võib vähendada ülereguleerimise ohtu;
38. tuletab meelde, et eelotsused aitavad täpsustada, mil viisil tuleb Euroopa Liidu õigust kohaldada; on seisukohal, et selle menetluse kasutamine võimaldab ELi õigusakte

---

¹ Euroopa Kohtu 20. septembri 2016. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-8/15 P kuni C-10/15 P, Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) vs. Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank (ECLI:EU:C:2016:701).

ühtselt tõlgendada ja rakendada; palub seetõttu komisjonil tõhusamalt jälgida, et liikmesriikide kohtud täidaksid kohustust taotleda eelotsust Euroopa Liidu Kohtult, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 267; soovib seetõttu liikmesriikide kohtutel pöörduda kahtluse korral küsimustega Euroopa Liidu Kohtu poole ja sellega vältida rikkumismenetlusi;

39. palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/1164 (millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad)¹ rakendamise kontrollimisele ning algetada vajaduse korral rikkumismenetlused, keskendudes eriti valvsalt ebaõige ja puuduliku kohaldamise juhtumitele;
40. väljendab heameelt komisjoni jätkuvate jõupingutuste üle jõustada ELi keskkonnaeeskirju, et tagada kõikidele liikmesriikidele ja ettevõtjatele võrdsed tingimused, ning käsitleda puudujääke ELi keskkonnavalaste õigusaktide rakendamises ja jõustamises, sealhulgas kasutades vajaduse korral rikkumismenetlusi; rõhutab siiski ELi keskkonnaeeskirjade ja eelkõige keskkonnavastutuse direktiivi teadaolevaid tõhususpiiranguid; kutsub komisjoni üles võtma arvesse Euroopa Parlamendi 26. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni² keskkonnavastutuse direktiivi rakendamise kohta; juhib tähelepanu asjaolule, et mõnes liikmesriigis kahjustavad õigust tervislikule keskkonnale puudujäägid ELi keskkonnavalaste õigusaktide rakendamises ja jõustamises, eriti seoses õhusaaste ja veereostuse ärahoidmise, jäätmekäitluse ja reovee puhastitega; rõhutab, et ELi keskkonnavalaste õigusaktide täielik rakendamine võib aidata ELi majandusel säästa eelkõige tervishoiukulusid ja otseseid keskkonnaga seotud kulusid 50 miljardi euro ulatuses aastas;
41. rõhutab, et ELi õigustik hõlmab ka ELi sõlmitud rahvusvahelisi lepinguid; märgib tõsise murega, et ELi keskkonnaeeskirjad ei pruugi olla kooskõlas keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooniga (edaspidi „Århusi konventsioon“)³, kuna keskkonnaorganisatsioonidele ja üldsusele ei ole tagatud õiguskaitse piisavat kättesaadavust; palub seetõttu komisjonil pöörata tähelepanu Århusi konventsiooni vastavuskomitee järeldestele ja soovitustele⁴ ja nõukogu 17. juuli 2017. aasta seisukohale⁵ ning uurida võimalusi ja vahendeid Århusi konventsiooni järgimise saavutamiseks sellisel viisil, mis on kooskõlas liidu õiguskorra aluspõhimõtetega ja liidu kohtuliku kontrolli süsteemiga;
42. kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu varjupaiga ja rände valdkonnas vastu võetud meetmete rakendamisele, et tagada nende kooskõla Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtetega, tegema liikmesriikidega koostööd, et aidata ületada raskused, millega nad võivad rakendamisel kokku puutuda, ja algetada vajaduse korral rikkumismenetlusi; märgib murega, et teatavad liikmesriigid eiravad oma varjupaiga- ja rändealaseid kohustusi, eriti varjupaigataotlejate ümberpaigutamise osas; rõhutab vajadust käsitleda teatavate liikmesriikide vahelist vähest solidaarsust varjupaiga ja rände valdkonnas, et kõik liikmesriigid täidaksid oma kohustusi; kutsub

---

¹ ELT L 193, 19.7.2016, lk 1.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0414.

³ ELT L 124, 17.5.2005, lk 4.

⁴ ACCC/C/2008/32 (EU), II osa, vastu võetud 17. märtsil 2017.

⁵ ELT L 186, 19.7.2017, lk 15.

liikmesriike üles tõkestama tööalase ärakasutamise ja seksuaalse ärakasutamise eesmärgil toimuva inimkaubanduse suurenemist;

43. kutsub komisjoni üles tõhusalt reageerima muutuvale rände- ja julgeolekuolukorrale ning tagama Euroopa rände tegevuskava ja sellega seotud rakenduspakettide tulemuslikku täitmist; palub liikmesriikidel tagasisaatmisdirektiivi (2008/115/EÜ)¹ nõuetekohaselt rakendada ja esitada regulaarselt aruandeid Euroopa rände tegevuskava rakendamise kohta;
44. palub komisjonil kontrollida nulltunnilepingute kooskõla ELi tööõiguslaste õigusaktidega, sh osalise tööajaga töötajate direktiiviga, kuna 2016. aastal esitati palju petitsioone ebakindla töö kohta;
45. peab tervitatavaks asjaolu, et aruandes tunnustatakse parlamendi rolli komisjoni tähelepanu juhtimisel ELi õiguse kohaldamise puudustele liikmesriikides, kasutades selleks parlamendi küsimusi ja petitsioone; juhib tähelepanu sellele, et riikide parlamentide põhjalikum järelevalve oma valitsuste üle (kui viimased on kaasatud õigusloomeprotsessi) aitab ELi õigust tulemuslikumalt kohaldada, nagu on sätestatud aluslepingutes;
46. väljendab muret asjaolu pärast, et arvestades paljude direktiivide mitteühtseid tõlkeid ELi ametlikesse keeltesse, on tõenäoline, et eri keeleversioonides ei tõlgendata vastavaid tekste ühtemoodi ja see toob kaasa erinevused nende ülevõtmisel liikmesriikides; taunib asjaolu, et selliseid erinevusi direktiivide ülevõtmisel ja õiguslikes tõlgendustes ei saa tuvastada süstemaatiliselt, vaid üksnes siis, kui selle on oma otsuses selgitanud Euroopa Liidu Kohus;
47. tuletab meelde, et riikide parlamentidel on oluline osa nii ELi õigusaktide eelnõude õigusloome-eelses järelevalves kui ka liikmesriikides ELi õigusaktide nõuetekohase rakendamise järelevalves; palub riikide parlamentidel jätkata aktiivselt selle ülesande täitmist;
48. on seisukohal, et kooskõlas komisjoni püüdlustega koostada paremaid ja tõhusamaid ELi õigusakte tuleks alati arvesse võtta subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist;
49. kordab nõudmist luua asjaomastes peadirektooraatides (DG IPOL, DG EXPO ja DG EPRS) autonoomne süsteem parlamendi poolt kaasotsustamismenetluse ja seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võetud peamiste ELi õigusnormide mõju järelhindamiseks;
50. palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu ELi õigusaktide rakendamise kontrollimisele ja kehtestada eeskirjad võitluseks korrupsiooniga, mis otseselt kahjustab siseturu toimimist, ning võtta asjakohaseid meetmeid selle nähtuse vastu võitlemiseks;
51. tuletab liikmesriikidele ja ELi institutsioonidele meelde, et õigusaktide õigeaegse ja nõuetekohase kohaldamise tagamine liikmesriikides on jätkuvalt ELi prioriteet; rõhutab, kui tähtis on kaitsta pädevuse andmise, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse

---

¹ ELT L 348, 24.12.2008, lk 98.

põhimõtteid, mis on sätestatud ELi lepingu artiklis 5, ning põhimõtet, mille kohaselt kõik on seaduse ees võrdsed, eesmärgiga ELi õiguse kohaldamist paremini kontrollida; tuletab meelde, et oluline on suurendada teadlikkust naiste ja meeste võrdõiguslikkuse põhimõtte erinevaid aspekte käsitlevate kehtivate direktiivide sätetest ning neid ellu viia;

52. kutsub ELi institutsioone üles täitma alati oma kohust järgida ELi teiseste õigusaktide sätete ja pehme õiguse kehtestamisel, poliitika väljatöötamisel ning ELi-välise institutsioonidega kokkulepete või lepingute allkirjastamisel ELi esmaseid õigusakte, et aidata kõikide olemasolevate vahendite abil kaasa liikmesriikide pingutustele võtta ELi õigusaktid üle kõigis valdkondades ning järgida liidu väärtusi ja põhimõtteid, eelkõige võttes arvesse viimasel ajal liikmesriikides toimunut;
53. nõustub komisjoni seisukohaga, et individuaalsetel kaebuste esitajatel on äärmiselt oluline roll, et tuvastada ELi õiguse täitmise tagamisel ja kohaldamisel esinevaid ulatuslikumaid probleeme, mis mõjutavad kodanike ja ettevõtjate huve;
54. rõhutab, et kuna liidus puuduvad hea halduse ühtsed ja terviklikud kodifitseeritud eeskirjad, on kodanikel ja ettevõtjatel raske hõlpsasti ja täielikult mõista oma õigusi, mis tulenevad liidu õigusest; rõhutab seetõttu, et hea halduse eeskirjade kodifitseerimine määrusena, milles sätestatakse haldusmenetluse eri aspektid, sealhulgas teavitamine, siduvad tähtajad, õigus ärakuulamisele ja iga isiku õigus oma toimikuga tutvuda, võrdub kodanike õiguste tugevdamise ja läbipaistvuse suurendamisega; on veendunud, et see määrus parandaks olemasolevate eeskirjade kättesaadavust ja selgust ning muudaks nende tõlgendamise ühtsemaks, millest saaksid kasu nii kodanikud ja ettevõtjad kui ka haldusasutused ja nende ametnikud;
55. tuletab meelde, et oma 15. jaanuari 2013. aasta ja 9. juuni 2016. aasta resolutsioonides nõudis Euroopa Parlament, et ELi toimimise lepingu artikli 298 alusel võetaks vastu määrus avatud, tõhusa ja sõltumatu ELi halduse kohta, ning märgib, et kõnealusele nõudmisele ei ole järgnenud komisjoni ettepanekut; palub seepärast veel kord, et komisjon esitaks Euroopa haldusmenetlusõiguse kohta seadusandliku ettepaneku, võttes arvesse samme, mida Euroopa Parlament on kõnealuses valdkonnas seni astunud;
56. rõhutab, et keskkonnavalaste õigusaktide ja keskkonnapoliitika puuduliku rakendamise üks süvapõhjus on keskkonnakaalutluste ebapiisav lõimimine teistesse poliitikavaldkondadesse;
57. rõhutab vajadust säilitada keskkonnakaitse ning tervishoiu ja toiduohutuse kõrge tase;
58. rõhutab, et ELi õigusnormide täitmise tulemuslik tagamine tervishoiu, toiduohutuse ja keskkonna valdkonnas on Euroopa kodanike jaoks oluline, kuna see mõjutab nende igapäevast elu ja teenib üldise huvi eesmärki;
59. kutsub komisjoni üles jälgima tähelepanelikult piiriülese mõõtmega keskkonnavalasteid rikkumisi, eelkõige mis puudutab puhta õhu alaseid õigusakte, sealhulgas ELi õiguse nõuetekohast ülevõtmist ja kohaldamist tulevastes liikmesriikides; kutsub lisaks komisjoni üles andma kaebuste esitajatele nõuetekohaselt, läbipaistvalt ja õigeaegselt teada argumentidest, mille asjaomased riigid esitasid vastuseks kaebusele;

60. märgib, et 2015. aastaga võrreldes keskkonnaalaste rikkumismenetluste arv 2016. aastal vähenes, kuid sedastab murelikult, et tervishoiu ja toiduohutuse valdkonnas menetluste arv suurenes, ning kutsub komisjoni üles pöörama nimetatud asjaolule erilist tähelepanu;
61. rõhutab, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on ELi keskne põhimõte, mis tuleb integreerida kõikidesse poliitikameetmetesse;
62. rõhutab õigusriigi põhimõtte tähtsat rolli mis tahes demokraatliku valitsemise vormi legitiimsuse seisukohast; toonitab, et see on liidu õiguskorra nurgakivi ning on seega kooskõlas õigusriigi põhimõttel rajaneva liidu kontseptsiooniga;
63. tuletab meelde, et võrdõiguslikkuse põhimõte, mis käsitleb võrdse töö eest võrdse tasu maksmist, on Euroopa Liidu aluslepingutes sätestatud alates 1957. aastast (vt ELi toimimise lepingu artiklit 157), ning rõhutab, et ELi toimimise lepingu artikliga 153 võimaldatakse ELil võtta meetmeid tööhõive ja kutsealaga seotud võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise laiemas valdkonnas;
64. märgib tunnustavalt, et võrdse töö eest võrdse tasu maksmise mõiste lai tõlgendus, mida Euroopa Liidu Kohus on oma otsustes väljendanud ning tema ulatuslik kohtupraktika asjaomase artikli küsimuses on selgelt laiendanud võimalusi võidelda nii otsese kui ka kaudse soolise diskrimineerimise vastu tasustamisel ja vähendada soolist palgalõhet, kuid rõhutab, et ELis püsiva soolise palgalõhe kaotamiseks tuleb veel palju teha;
65. väljendab suurt kurbust selle pärast, et meeste ja naiste ebavõrdset tasustamist ebaseaduslikuks kuulutatavate õiguslike põhimõtete kehtestamine ei ole iseenesest osutunud piisavaks, et kaotada püsiv sooline palgalõhe; rõhutab, et uuesti sõnastatud direktiiviga 2006/54/EÜ nõutakse liikmesriikidelt selle tagamist, et kõik kollektiivlepingute, palgaskaalade, palgakokkulepete ja individuaalsete töölepingute sätted, mis on võrdse tasustamise põhimõttega vastuolus, tunnistatakse või võib tunnistada kehtetuks või võib neid muuta;
66. toonitab, et nii liikmesriigid kui ka komisjon peaksid pöörama tähelepanu ELi õiguse, eeskätt võrdset tasustamist käsitlevate sätete rakendamisele; kordab, kui oluline on naiste ja meeste võrdõiguslikkuse põhimõttega arvestamine paljudes ELi direktiivides, ja peab alternatiivseid vahendeid väärtuslikeks ELi õiguse nõuetekohasel rakendamisel; tuletab meelde, et oluline on suurendada teadlikkust naiste ja meeste võrdõiguslikkuse põhimõtte erinevaid aspekte käsitlevate kehtivate direktiivide sätetest ning seda põhimõtet ellu viia; rõhutab, et kollektiivläbirääkimised võivad võimaldada selliste ELi õigusnormide täiendavat kohaldamist, mis käsitlevad naistele ja meestele võrdse töö eest võrdse tasu maksmist, vanemapuhkust, töötingimusi ja tööaega, sealhulgas iganädalast ühist puhkepäeva, eesmärgiga saavutada naiste ja meeste töö- ja pereelu tasakaal ning parandada nende olukorda tööturul;
67. tuletab meelde oma 15. jaanuari 2013. aasta resolutsiooni, milles nõutakse ELi toimimise lepingu artikli 298 alusel Euroopa haldusmenetlusõigust käsitleva ELi määruse vastuvõtmist; märgib pettunult, et komisjon ei ole järginud Euroopa Parlamendi nõudmist esitada haldusmenetlusõiguse kohta seadusandliku akti ettepanek;

68. tunnistab, kui oluline on koguda andmeid, võimaluse korral sugupoolte lõikes, et hinnata naiste õiguste edendamisel tehtud edusamme;
69. peab kahetsusväärseks puudusi loomade heaolu alases komisjoni käsituses, milles eiratakse tõsiseid vastuolusid, millest on teatanud arvukad kodanikud, kes on kasutanud petitsiooni esitamise õigust; kordab oma nõudmist algatada ELi tasandil uus strateegia, et täita kõik olemasolevad lüngad ning tagada täielik ja tõhus loomade heaolu kaitse selge ning kõikehõlmava õigusraamistiku abil, mis vastab täielikult ELi toimimise lepingu artikli 13 nõuetele;
70. kutsub komisjoni üles kontrollima põhjalikult petitsioone, mis on seotud sama kaubamärgi toiduainete kvaliteedierinevustega liikmesriikides; nõuab tungivalt, et komisjon teeks lõpu ebaausatele tavadele ja tagaks, et kõiki tarbijaid koheldakse võrdselt;
71. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.